

דַּאִי הֵהוּא בְּרָא אָזִיל בְּאַרְחַ תְּקַלָּא, וְדַאִי מְבֻזָּה לְאַבּוּי
הוּא, וְדַאִי עֵבִיד לִיָּה קְלָנָא כִּי אִם חָוֹ אוֹתוֹ הִבֵּן הוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ

מעוקלת ודאי הוא מבזה את אביו ועושה לו בזיון גדול למעלה.

הבנים ההולכים בדרך התורה מכבדים את אביהם כבוד גדול בעליונים

וְאִי הֵהוּא בְּרָא אָזִיל בְּאַרְחַ מִיִּשְׂרָאֵל וְתַקִּין עוֹבְדוּי, ולעומת

זה אם הבן הולך בדרך התורה והמצוות וחוזר בתשובה ומתקן מעשיו, וְדַאִי

דַּאִי אֹקִיר לְאַבּוּי וְדַאִי בֶן כּוֹזָה הוּא מְכַבֵּד אֶת אֲבִיו, אֹקִיר לִיָּה

בְּהַאי עֲלָמָא גִבִּי בְּנֵי נִשְׂאָה, כִּי מְכַבְדוּ גַם כּוֹזָה הָעוֹלָם אֲצֶל בְּנֵי אָדָם

שאומרים ראו זה שלימד את בנו תורה וזכה לבן שמעשיו נאים ומתוקנים, ואשרי יולדתי

אֹקִיר לִיָּה בְּהַהוּא עֲלָמָא, גִּבִּי קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא וּמְכַבְדוּ

גם למעלה אצל הקב"ה ששמח באביו ומשתבח בו שציוה את בניו ובני ביתו אחריו לשמור

דֶּרֶךְ ה' . וְקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא חַיִּים עֲלֵיהּ, וְאוֹתִיב לִיָּה

בְּבוֹרְסָיָא דִּיקְרִיָּה וְהַקְב"ה מֵרַחֵם עֲלָיו וּמוֹשִׁיב אוֹתוֹ בְּכֹסֵא כְבוֹד הָרָאוּי לוֹ.

בן יכבד אב נאמר על רבי אלעזר

וְדַאִי בֶן יְכַבֵּד אָב. בְּגוֹזֵן רַבִּי אֶלְעָזָר, דַּאִיְהוּ אֹקִיר לִיָּה

לְאַבּוּי בְּהַאי עֲלָמָא וּבְהַהוּא עֲלָמָא וְדַאִי נִאֲמַר בֶּן יְכַבֵּד

אור הרשב"י

ידי חובה, אבל כשאנו עמהם דלא מגרי ביה ותעצומות ומחשבה טובה, הקדוש ברוך הוא

יצר הרע מתאוה נפשו לכבדם ברוב עז מצרפה למעשה:

הלימוד היומי

לע"נ כליפה ג'רמון בן חוה ז"ל

אב על בן כמו רבי אלעזר שהוא מכבד את אביו בעולם הזה ובעולם הבא **הַשְׁתָּא אֲסִי שְׁבַחָא דְרַבִּי שְׁמַעוֹן בְּתַרִּין עָלְמִין, בְּהַאי עָלְמָא, וּבַהֲהוּא עָלְמָא יִתִּיר מְחִיּוּי. דְּזַכָּה לְבָנִין קְדִישִׁין, וְלְגִזְעִין קְדִישִׁין.** עכשיו התרבה שבחו של רבי שמעון בר יוחאי בעולם הזה ובעולם הבא יותר מבחיינו על שזכה לבנים קדושים ולגזעים קדושים **זְכָאִין אִינוֹן צְדִיקָיָא, דְּזַכָּאן לְבָנִין קְדִישִׁין, לְגִזְעִין קְדִישִׁין. עַלֵּיהּוּ אַתְקָרִי** אשריהם אותם הצדיקים שזכו לבנים קדושים ולגזעים קדושים שעליהם בנינו אלו קוראים הכתוב, (ישעיה סא) **כָּל רֵאִיהֶם יִפְּרוּם כִּי הֵם זָרַע בְּרֵךְ יְהוָה** [ג] כן יזכנו השי"ת לראות את כל יוצאי חלצינו כולם הולכים בדרך ה' דבקים בתורה הקדושה ומאירים את העולם בתורתם ומעשיהם הטובים, זוכים ומזכים לכל ישראל **אָמֵן. בָּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן. יְמַלֹּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.**

אור הרשב"י

לפחות יהיה לו בן אחד בין הבנים תלמיד חכם שתורתו אומנותו. וישפוך נפשו לפני ה' שיהיו בניו בעלי תורה, שלמים במדות ובדעות, וגם יתענה לפעמים על זה כדי שלא יהיו הטאתיו מונעים הטוב מבניו.

וביותר צריך האדם לפקוח עיניו על בנותיו כי לא ידע האדם מה יהיה מנת חלקו, לכן יזהר להרחיקן מכל מדות רעות וללמדן כל מיני מלאכת נשים, ולהרגילן במיעוט שינה ובכל מדות טובות, וליעצן בעצות טובות איך

[ג] ועל בן ישתדל בכל עוז ותעצומות ללמד את בניו תורה, ומה טוב חלקו ומה נעים גורלו אם יהיו בניו תלמידי חכמים, ישמח האיש ביוצאי חלציו בעולם הזה ובעולם הבא, ולפחות ימסור נפשו להשתדל בכל נפשו ובכל מאורו לבל יהיו בניו עמי הארץ, כי רבה רעת העם הארץ באין מבין. כי יש דרך ישר לפני איש ואחריתה דרכי מות, ואין בור ירא חטא ולא עם הארץ חסיד, ואם לא יוכל ליזכות לכל בניו לכתרה של תורה

הלימוד היומי

לע"נ כליפה ג'רמון בן חוה ז"ל

אור הרשב"י

וזריוות, ואל יאמן בבניו ואל יבטח לומר לא ירד בני בעצת רשעים ובדרך חטאים לא עמד, כי אין אפוטרופוס לעריות, וכל הגדול מחבירו יצרו גדול ממנו, והרבה ילדות עושה והרבה חברים הרעים עושים, ולכן יאזור חיל להרחיק בניו מן החברותא ככל הבא מידו, ולהשתדל עליהם בכל עוז שילכו בדרך טובים ואורחות צדיקים ישמורו, זהו עיקר צער גידול בנים ולפום צערא אנרא ישמח ביוצאי חלציו בעולם הזה ותגל נפשו לעולם הבא. [פלא יועץ – אהבת הבנים והבנות]

תתנהג עם בעלה בדרך הישר והטוב, באופן שתמצא חן ושכל טוב בעיני אלקים ובעיני בעלה.

וכל ערום יעשה בדעת ועיניו תחזינה מחשבות ילדיו ותחבולותיהם, ולו ככה יגבר להרחיק בנו מהיות איש יודע ציד ומדבר שקר ירחיקנו, כי האמת יסוד בנין, ויתאמץ להרחיק בנו מדבר נבלה ומלהוציא מפיו שבועה, וכן ירחיקנו מכל נדנוד איסור ומן הכיעור ומן הדומה לו, ובפרט מחטאת נעורים צריך שמירה יתירה, ודעת וזהירות

הלימוד היומי

לע"נ כליפה ג'רמון בן חוה ז"ל

פרשת נשא

אדרא רבא קדישא

(דף קכ"ז ע"ב)

תְּנִיא, [א] הרשב"י התחיל בתני"א כי הוא גימט' ב"פ הקליפ"ה ע"ה שהם ב' קליפות כנגד ז"א ונוק' דקלי' שצריך להכניע אותם ע"י הלימוד **אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לְחֻבְרֵיָא, עַד אֵימַת נִיתִיב בְּקִיּוּמָא דְחַד סְמָכָא** אמר רשב"י לחברים והם תלמידיו שמחוברים ומאוחדים ואוהבים זה את זה, עד מתי נשב ונלמד את העשר ספירות בקיום והבנה של קודם התיקון שאז היו כל הי"ס בבחינת עמוד אחד זו על גבי זו ומפורדות אחת מהשניה, והוא עולם התוהו, ורשב"י עתה רצה ללמדם עולם התיקון שהוא שלשה קוין חח"ן בג"ה דת"י ואז יהיו מחוברות זו בזו, ואחר התיקון נתפשטו אלו הי"ס לחמשה פרצופים והם: כתר-א"א, חכמה-אבא, בינה-אמא, חג"ת נה"י-ז"א, מלכות-נוק', וכאן ב"אדרא רבא" מפרש רשב"י רק ג' פרצופים והם א"א, ז"א, ונוק', ופרצופי או"א יפרש באדרא זוטא. **כְּתִיב עַת לַעֲשׂוֹת לַיהוָה**

אור הרשב"י

התחילו במלה "תניא". וכתב בספר "סור מרע" (בהוספות מהרצ"א מדינוב) בשם האריו"ל, תניא הוא שם הקלי' היוצאת מפסוק "ולמה תניאון" את לב בני ישראל כי היא מונעת אותם מלימוד רזי אורייתא ואין ביעורם וביטולם אלא בלימוד רזי אורייתא.

[א] רבנו האר"י אמר למהרח"ו כי כאשר ילך אצל רשב"י או לאלו מקומות שאין שם אדם, לא ילך לבד מפני שיש שם קליפה שנקראת תני"א והיא יכולה להזיק, וא"כ אפשר מכיון שרשב"י וחבריו היו לומדים בהרים ובמדברות, היו רוצים להכניע הקלי' לכן

הלימוד היומי

לע"נ כליפה ג'רמון בן חוה ז"ל